

него съ тебе; по-добрѣ ще сторишь да го принесеши
въ жъртвѫ Богу на жъртвенника.“ Человѣкътъ по-
слуша Ангела, и когато ся подигна плавникътъ къмъ
небето, Ангелътъ ся обви въ плавника и ся качи съ
него. Тогава човѣкътъ каза на женѫ си: „Отистина
ний ще умремъ, защото видѣхме Божието лице.“ Но
тя му отговори: „Ако прѣвѣчниятъ Богъ искаше да ны
умори, той не щеше да пріемне жъртвѫтъ ви.“ Подиръ
нѣкое врѣме жената роди сынъ, когото наимѣнуваха
Самсонъ. Когато Самсонъ порасте, той попроси отъ
баша си дозволеніе да ся ожени за юдиѣ дѣвойкѫ
Филистимянкѫ. Баша му, му каза: „Мигаръ нема
доста дѣвойки въ Израйль? Защо искашъ да ся оже-
ниши за чуждинкѫ? Самсонъ му отговори: „Тази
дѣвойка ми ареса.“ И като бѣше Божия воля да ся
ожени той за неѧ баша му остана съгласенъ. Щедиъ
день, Самсонъ като отиваше да види женѫтъ си,
срѣща юдно малко лъвче (арсланче); той го хвана
и го разкъса на късове, защото той бѣше ягкъ.
Подиръ два дни, той отиде да прѣглѣда тѣлото на
туй мъртво лъвче, и видѣ че пчелы бѣхѫ направили
мѣдъ въ опашкѫтъ му. Той събра мѣда и го занесе
на родителитѣ си; но не имъ каза отъ кадѣ го бѣше
зелъ. Подиръ нѣколко дни, той ся ожени и направи
на Филистимскытѣ момцы юдно угощеніе, което трая
седмъ дни. Първыйтъ день той имъ каза: „Щѫ ви
задамъ юдиѣ гатаnkѫ да погодите, и вы оставяй да
мыслите за неѧ седмъ дни. Ако быхте иж погодили,
щѫ ви дамъ трисетъ дрѣхы; ако ли иж не погодите,
вый ще ми дадете трисетъ дрѣхы.“ Ето, моята
гатаnkа: „Ошъ този, който ядеше, не произлѣза хра-
ната; ошъ силниятъ не произлѣзла сладостъта.“ Мом-
цитѣ, които бѣхѫ на свадбѫтъ имъ, неможѣхѫ да